

Sykepleien

FAGUTVIKLING

Sykepleierstudenter lærer mer og samarbeider bedre når de lager digitale historier

Gjennom kreativ videoproduksjon får studentene dypere faglig innsikt, styrker samarbeidsevner og utvikler viktige ferdigheter for fremtidens helsetjenester.

Marit Berg

Førstelektor

Fakultet for helse- og sosialvitenskap, Universitetet i Innlandet

[Praksisstudier](#)

[Sykepleierstudent](#)

[Hjemmesykepleien](#)

[Digitale historiefortellinger](#)

Sykepleien 2025;113(100989):e-100989

DOI: [10.4220/Sykepleiens.2025.100989](https://doi.org/10.4220/Sykepleiens.2025.100989)

Hovedbudskap

Digital historiefortelling er et godt alternativ til skriftlige fagnotater i praksis for sykepleierstudenter. Det ser ut til at denne metoden kan gjøre det lettere å forstå hva profesjonell sykepleie handler om. Metoden kan også hjelpe studentene til å reflektere mer og lære bedre. Digitalisering er viktig i helsevesenet i dag. Å jobbe med digital historiefortelling gir ikke bare faglig læring, men også nyttig erfaring med digitale verktøy som kan brukes i jobben som sykepleier.

Digital historiefortelling er en pedagogisk modell som bruker bilder, video, animasjon, lyd, musikk, tekst og ofte fortellerstemme. Disse virkemidlene kan stimulere sinnet på ulike måter. Metoden tar vare på kunsten å fortelle en historie, og den kan gjøre det lettere å reflektere i læringsprosessen (1–3).

Dyplæring betyr at man virkelig forstår noe og kan bruke det i nye settinger (4). Digital historiefortelling kan hjelpe studentene med å kople teori til praksis i studiene sine.

Digital kompetanse er viktig i sykepleieryrket

Digitalisering av arbeidsoppgavene i helsetjenesten er kommet langt, og digital kompetanse er blitt en nødvendig del av sykepleieryrket. Et av målene i Meld. St. 16 (2016–2017) er at alle studenter skal møte aktiviserende og varierte læringsformer som tar i bruk digitale muligheter (5). Et slikt verktøy er digital historiefortelling.

Som sykepleier er det nødvendig å kunne reflektere, og det å lage sin egen digitale fortelling kan gi dypere innsikt både i temaet og i refleksjonsprosessen (6). Å lage, vise og dele digitale fortellinger styrker samarbeidet mellom studenter, praksisveiledere og universitetet (7).

Sykepleiere må kunne samarbeide godt med kolleger, pasienter, pårørende og andre i sitt yrke. Arbeidet med digital historiefortelling gir god trening i å samarbeide og reflektere sammen med andre. Metoden passer spesielt godt i sykepleierutdanningen fordi den bidrar til å utvikle både profesjonsidentitet og kritisk tenkning (8, 9) – noe som vektlegges sterkt i utdanningen.

Digitale fortellinger fremmer dybdelæring

De digitale historiefortellingene presenteres som filmsnutter på to–tre minutter, der studentene bruker sin egen stemme, støttet av bilder og eventuelt bakgrunnsmusikk (10).

Fortellingene kan handle om et gitt tema – i dette prosjektet var temaet den profesjonelle sykepleieren. Studentene tok bilder av en situasjon der en sykepleier opptredte profesjonelt, og laget en historie de senere redigerte sammen til en video.

«Det er viktig at studentene utvikler kompetanse i å bruke digitale verktøy – både for refleksjon og for å lære på et dypere nivå.»

Digitalisering preger hele samfunnet, og det er viktig at studentene utvikler kompetanse i å bruke digitale verktøy – både for refleksjon og for å lære på et dypere nivå (11). Digital historiefortelling fremmer dybdelæring ved å stimulere studentene til å utforske komplekse temaer og få en dypere forståelse (3, 12).

Studien undersøker studentenes erfaringer

Denne studien undersøker hvilke erfaringer studentene hadde da de brukte digital historiefortelling i stedet for tradisjonelle skriftlige fagnotater under praksis i hjemmesykepleien.

Studien inkluderer en workshop og veiledning og klassifiseres som en intervensjonsstudie (4).

Kriteriet for deltakelse var at studentene skulle være i praksis i hjemmesykepleie og gå enten tredje år på heltid eller fjerde år på deltid i sykepleiestudiet. Sykepleierstudentene ved to praksisplasser i hjemmesykepleien ble invitert til å delta i prosjektet.

Prosjektet startet våren 2022 med å utvikle et verksted der studentene lærte å lage digitale praksisfortellinger. Det ble også laget en veileder som ble lagt ut i studentenes læringsportal.

Studentene fikk spørsmål om erfaringer og læring

Et digitalt spørreskjema ble utarbeidet, og lenken ble delt i læringsrommet i Canvas. I tillegg fikk hver av de 15 studentene tilsendt lenken på e-post. Dataene ble samlet inn via Nettskjema til Universitetet i Oslo, og alle svarene ble lagret i Excel.

Spørreskjemaet inneholdt ett spørsmål om alder og ett ja/nei-spørsmål om studentene hadde brukt digital historiefortelling tidligere. Det var også to spørsmål om hvorvidt de opplevde å ha fått nok informasjon og nok tid, samt to spørsmål med svaralternativer på en Likert-skala.

I tillegg var det tre åpne spørsmål der studentene skulle skrive tre ting de hadde lært, to ting de syntes var vanskelige, og én ting de ville lære mer om. Det var også mulig å legge inn kommentarer om de mente digital historiefortelling var et godt alternativ til fagnotat, i et eget kommentarfelt.

Svarene ble analysert ved hjelp av IBM SPSS Statistics versjon 28.0.0.1 (14). Tekstsvarene ble analysert med kvalitativ innholdsanalyse basert på metoden til Graneheim og Lundman (13). Denne tilnærmingen innebærer en systematisk gjennomgang av teksten for å forstå mening og innhold knyttet til et spesifikt fenomen.

Tekstsvarene ble lest flere ganger for å få en dypere forståelse av innholdet og for å identifisere meningsenheter i materiale. Et sammendrag av resultatene fra analysen presenteres nedenfor.

Studentene lærte gjennom hverandres videoer

Av de 15 studentene var det kun én som hadde erfaring med digital historiefortelling fra før. 12 studenter svarte at de mente digital historiefortelling var et godt alternativ til fagnotater i praksisstudiet. Tre studenter svarte ikke på dette spørsmålet.

Tabell 1. Opplevde du at du fikk nok informasjon om hva digital historiefortelling er, på workshopen?

	Antall	%
Ja	11	73
Nei	1	7
Vet ikke	3	20
Total	15	100

Tabell 2. Hvordan opplevde du ditt eget bidrag til gruppearbeidet?

0 = ikke bidratt, 10 = meget godt	Antall	%
5	1	6,7
6	1	6,7
7	1	6,7
8	2	13,3
9	3	20,0
10	7	48,7
Total	15	100,0

Tabell 3. Hvor fornøyd er du med sluttproduktet?

0 = lite godt, 10 = meget godt	Antall	%
5	2	13,3
6	3	20,0
7	3	20,0
8	3	20,0
9	2	13,3
10	2	13,5
Total	15	100,0

I de åpne spørsmålene fortalte studentene at de hadde fått dypere innsikt i hva det vil si å være en profesjonell sykepleier. De hadde lært grunnleggende ferdigheter som kommunikasjon med pasienter og pårørende, etisk refleksjon og andre temaer gjennom medstudentenes videoer.

Flere trakk frem at de hadde lært mye om samarbeid gjennom arbeidet med digital historiefortelling. De fleste opplevde at workshopen var nyttig – både for samarbeid og for å lære å bruke videoprogrammet, som studentene selv fikk velge.

Samtidig syntes mange det var utfordrende å bruke programmet og å redigere videoene. Likevel satte de pris på å få tilbakemeldinger og å se hverandres bidrag da de digitale historiene ble vist for medstudenter og lærer.

Metoden passer godt i praksisstudier

Målet med denne studien var å få mer kunnskap om digital historiefortelling er et godt alternativ til skriftlig fagnotater i kliniske praksisstudier. Funnene indikerte at digital historiefortelling hjalp studentene til å oppnå mer kunnskap om temaet de jobbet med, og at metoden fremmet dyp læring innen områder som kommunikasjon, etisk refleksjon og samarbeid.

Resultatene tyder på at digital historiefortelling kan være et godt alternativ til fagnotater i praksisstudier i hjemmesykepleie, nettopp fordi det stimulerer til dypere læring.

«Digital historiefortelling kan være et godt alternativ til fagnotater i praksisstudier i hjemmesykepleie, nettopp fordi det stimulerer til dypere læring.»

Nesten alle studentene som svarte på spørreskjemaet, mente at digital historiefortelling var et godt alternativ til fagnotater. Dette tyder på at metoden kan være både engasjerende og effektiv som læringsverktøy.

Ifølge Ryan og Aasetre (3) gjør bruken av ulike uttrykksformer – som tekst, lyd og bilder – læringen mer tilgjengelig og engasjerende, og den bidrar til bedre forståelse av fagstoffet. Beck og Neil (2) fant også at både studenter og lærere opplever digital historiefortelling som mer engasjerende og motiverende enn tradisjonelle fagnotater.

Studentene opplevde økt selvrefleksjon

Studentene i prosjektet rapporterte at de opplevde dyp læring gjennom økt forståelse av hva det innebærer å være en profesjonell sykepleier, samt økt evne til selvrefleksjon og integrering av kunnskap i egen praksis.

Liknende resultat er rapportert av Smeda og medarbeidere, som viste at digital historiefortelling engasjerte studentene aktivt, i stedet for passivt å motta informasjon (7).

Beck og Neil påpeker at digital historiefortelling fremmer kritisk tenkning, fordi studentene reflekterer dypere over innholdet i historiene og utvikler en bedre forståelse av både temaet og sin egen rolle i praksis. Dette skjer fordi de må analysere og tolke informasjonen de bruker i arbeidet med å lage de digitale fortellingene (2).

Studentene i dette prosjektet rapporterte at de hadde lært grunnleggende digitale ferdigheter, som videoproduksjon og bruk av relevante digitale verktøy. Det samsvarer med et av målene i Meld. St. 16 (2016–2017).

Studentene opplevde samarbeid i prosjektet som en positiv læringsopplevelse. Smeda og medarbeidere konkluderer med at digital historiefortelling fremmer samarbeid og

kommunikasjon mellom studenter på flere måter. Samarbeidet bidrar til å skape et mer engasjerende og lærerikt miljø for studentene (7).

Tilbakemeldingene ga verdifull læring

Studentene i denne undersøkelsen beskrev flere utfordringer de møtte underveis. Temaene som gikk igjen, var tekniske vanskeligheter med utforming av fortellingene, planlegging og tidsstyring, faglig innhold i de digitale historiene og det å være kreativ.

De samme utfordringene er også rapportert i studier av Smeda og medarbeidere (7), Skarpaas og medarbeidere (12) og Tveiten og medarbeidere (14).

«Studentene i denne undersøkelsen beskrev flere utfordringer de møtte underveis.»

På spørsmål om hvordan de opplevde å vise frem den digitale historien sin til medstudenter og lærer, svarte studentene at de i hovedsak hadde en god opplevelse. De opplevde tilbakemeldingene som nyttige, og syntes det var spennende og lærerikt å se andres bidrag.

Liknende funn er rapportert i studiene til Price og medarbeidere (1) og Urstad og medarbeidere (9), der studentene også hadde positive erfaringer med å dele sine digitale fortellinger med andre.

Metoden utvikler digitale ferdigheter

Studien undersøkte om digital historiefortelling kan erstatte skriftlige fagnotater i kliniske praksisstudier og samtidig fremme dyp læring hos studentene.

Funnene tyder på at metoden bidrar til økt kunnskap, refleksjon og engasjement. Studentene rapporterte bedre forståelse av hva det vil si å være en profesjonell sykepleier, styrket evne til selvrefleksjon og økt integrering av kunnskap. De utviklet også digitale ferdigheter og erfarte samarbeidet som positivt.

Samtidig opplevde flere tekniske utfordringer, og mange uttrykte ønske om å lære mer om digital historiefortelling og bruk av teknologi. Metoden vil bli videreført i kommende praksisstudier ved universitetet.

Forfatteren oppgir ingen interessekonflikter.

DIGITAL HISTORIEFORTELLING: Studentene rapporterte økt innsikt i hva det innebærer å være en profesjonell sykepleier, og de lærte grunnleggende ferdigheter som kommunikasjon, etisk refleksjon og andre temaer gjennom medstudentenes videoer. *Illustrasjonsfoto: Prostock-studio / Shutterstock / NTB*

1. Price DM, Strodman L, Brough E, Lonn S, Luo A. Digital storytelling: an innovative technological approach to nursing education. *Nurse Educ.* 2015;40(2):66–70. DOI: [10.1097/NNE.0000000000000094](https://doi.org/10.1097/NNE.0000000000000094)
2. Beck MS, Neil JA. Digital storytelling: a qualitative study exploring the benefits, challenges, and solutions. *Comput Inform Nurs.* 2020;39(3):123–8. DOI: [10.1097/CIN.0000000000000667](https://doi.org/10.1097/CIN.0000000000000667)
3. Ryan AW, Aasetre J. Digital storytelling, student engagement and deep learning in geography. *J Geogr High Educ.* 2020;45(3):380–96. DOI: [10.1080/03098265.2020.1833319](https://doi.org/10.1080/03098265.2020.1833319)
4. Thidemann I-J. Bacheloroppgaven for sykepleierstudenter. Oslo: Gyldendal; 2019.
5. Meld. St. 16 (2016–2017). Kultur for kvalitet i høyere utdanning [internett]. Oslo: Kunnskapsdepartementet; 2017 [hentet 11. mars 2025]. Tilgjengelig fra: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-16-20162017/id2536007/>
6. Harland N. Increasing empathy: digital storytelling in professional development. I: Hardy P, Sumner T, red. *Cultivating compassion: how digital storytelling is transforming healthcare.* West Sussex: Kingsham Press; 2018. s. 267–77.

7. Smeda N, Dakich E, Sharda N. The effectiveness of digital storytelling in the classrooms: a comprehensive study. Smart Learn Environ. 2014;1:6. DOI: [10.1186/s40561-014-0006-3](https://doi.org/10.1186/s40561-014-0006-3)
8. Rodríguez-Almagro J, Prado-Laguna MDC, Hernández-Martínez A, Monzón-Ferrer A, Muñoz-Camargo JC, Martín-Lopez M. The impact on nursing students of creating audiovisual material through digital storytelling as a teaching method. Int J Environ Res Public Health. 2021;18(2):694. DOI: [10.3390/ijerph18020694](https://doi.org/10.3390/ijerph18020694)
9. Urstad KH, Ulfsby KJ, Brandeggen TK, Bodsberg KG, Jensen TL, Tjøflåt I. Digital storytelling in clinical replacement studies: nursing students' experiences. Nurse Educ Today. 2018;71:91–6. DOI: [10.1016/j.nedt.2018.09.016](https://doi.org/10.1016/j.nedt.2018.09.016)
10. Lind A, Gillund M. Digitale historiefortellinger som potensialer for barnehagelærerstudentenes etiske og kritiske refleksjoner. I: Jæger H, Sandvik M, Waterhouse AHL, red. Digitale barnehagepraksiser: teknologier, medier og muligheter. Oslo: Cappelen Damm Akademisk; 2017. s. 181–98.
11. Meld. St. 4 (2018–2019). Langtidsplan for forskning og høyere utdanning 2019–2028 [internett]. Oslo: Kunnskapsdepartementet; 2019 [hentet 12. mars 2025]. Tilgjengelig fra: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-4-20182019/id2614131/?ch=1>
12. Skarpaas LS, Jamissen G, Krüger C, Holmberg V, Hardy P. Digital storytelling as poetic reflection in occupational therapy education: an empirical study. Open J Occup Ther. 2016;4(3). DOI: [10.15453/2168-6408.1272](https://doi.org/10.15453/2168-6408.1272)
13. Graneheim UH, Lundman B. Qualitative content analysis in nursing research: concepts, procedures and measures to achieve trustworthiness. Nurse Educ Today. 2004;24(2):105–12. DOI: [10.1016/j.nedt.2003.10.001](https://doi.org/10.1016/j.nedt.2003.10.001)
14. Tveiten S, Igland O. Erfaringer med utprøving av en modell for praksisveiledning på masternivå. Sykepl Forsch. 2020;15(83026):83026. DOI: [10.4220/sykepleienf.2020.83026](https://doi.org/10.4220/sykepleienf.2020.83026)